

»Vinna eller försvinna« i agility – och i VM sprack det...

Agility-VM 2004 i Italien lär inte gå till historien som ett av de bästa för Sveriges del. Det enda ekipage som gick i mål i de båda individuella loppen var Anita Axelsson och Tootsi, som kom på 18:e plats i smallklassen.

AV MARI EDMAN, TEXT &
YVONNE ÖSTER, BILD

Förhoppningarna var stora, men tyvärr gjorde det svenska landslaget ingen succé på agility-VM i

hundarna var banan något lättare och för largehundarna förvånansvärt lätt, beskriver Mia Ekström.

Hon var den enda svenska förare som lyckades kvala in till VM-landslaget med två hundar: smallsheltien Siri och mediumsheltien Iza.

Årets VM är det femte som rutinerade Mia har deltagit i, så hon har lite att jämföra med.

– Det är roligt med världsmästerskap, för de är så olika beroende på hurdan värdlandet är. I Frankrike förra året fanns det en massa regler för allt. Italienarna inställning är mer "det löser vi".

hela tiden göra framförbyten på de svåra banorna. Många, men inte alla, valsade mycket och väldigt nära hundarna. Men så handlar sällan vi svenskar.

I lag gick det betydligt bättre för Sverige.

Largelaget klättrade i finalklassen upp till sjätte plats och smallaget slutade som åtta.

– Vi vann finaldagens hopplagsklass i small. Vi var alltså bara en sketen slalompinne från att vinna VM med minst sex sekunder. Internationellt sett är det hög klass på det svenska landslagets smallhundar. I large och framför allt medium är vi mitt i ett generationsskifte.

Som vanligt dominerades agility-VM av vallhundsraser. Så det var många som hickade till när det efter hoppklassloppet låg en finsk västgötaspets på tredje plats. Dessvärre diskade den sig i finalloppet.

Det gjorde däremot inte den tyska jaktterrier från Belgien som slutligen vann mediumklassen. Och på sjuttonde plats i largeklassen hamnade en ungersk korthårig vorsteh.

Vad gäller de olika länderna sammanfattar Mia sina intryck:

– Det var kul och överraskande att Sydafrika vann largelag. Jag har inte tänkt på det landet som en särskilt duktig agilitynation tidigare.

Japanerna har blivit riktigt duktiga, under de fem år som jag har tävlat på VM. Och publikens stora stöd har japanerna alltid.

Agilitylandslaget, VM 2004: (bakre raden) Zizi Ohlsson & Smile, landslagsledaren Alar Meomuttel, Hanna Wennersten Nilsson & Stumpen, landslagsledarassistenten Mija Jansson, Isabelle Emanuelsson & Zindi, Jens Nilsson & Musse, Anita Axelsson & Tootsi, Lisa Lindberg & Ella, (främre raden) Caroline Lindqvist & Ascot, Annica Aller & Ian, Mia Ekström med Siri & Iza samt Jörgen Tellqvist & Don.

Montichiari i Italien, den 24-26 september. Delvis kanske för att stämningen inte var den bästa mellan deltagarna och lagledaren.

Efter första dagens individuella hoppklassbana låg Mia Ekström och Siri 11:a, Hanna Wennersten Nilsson och Stumpen på 13:e och Anita Axelsson och Tootsi på 28:e plats i small. Isabelle Emanuelsson och Zindi på 16:e plats i medium.

I large hade Annica Aller och Ian 9,33 fel och låg på 48:e plats. Övriga ekipage diskade sig.

I finaldagens avgörande agilityklass gick det sämre. Det enda svenska ekipage som tog sig i mål var Anita Axelsson och Tootsi, som slutligen hamnade på 18:e plats.

– Finalbanan för den individuella smallklassen var mycket svår och prioriterade förare som kan springa snabbt och hundar som inte tar för sig så mycket. Alla häftiga hundar diskade sig. För medium-

De hade inte planerat allt så noga. Det hade däremot Mia, vis av erfarenhet, gjort:

– På kontinenten har de inte riktigt samma hundsyn som vi. Men Alar (Meomuttel, landslagsledaren) hade fixat så att vi hade tillgång till ett omklädningsrum, där vi kunde förvara hundarna.

– Då slapp vi ställa burarna i de stökiga korridorerna, där det hela tiden springer folk och många hundar sitter och skäller. Det var kanonbra.

– Jag är förvånad att det är så dåligt planerat år efter år för hundarna. Det är inte konstigt att inte alla orkar prestera, när de äntligen ska in och köra.

VM-banorna var svåra, i varje fall de som Antonin Grygar, från Tjeckien, dömde. Större delen av det svenska landslaget hade dock testat på hans banstil när han var i Knivsta och dömde i början av augusti.

– Det var mycket 180-graderssvängar och "springa mellan hinder". År man ruggigt snabb i benen och har en hund som inte tar egna initiativ, så funkar det att

RESULTAT

Individuellt: Small

1. Natasja Kelders & Djoura, shetland sheepdog, Holland.
2. Antonio Molina Aragones & Tebas, dvärgschnauzer, Spanien.
3. Varvara Kataeva & Yustas, shetland sheepdog, Ryssland.
18. Anita Axelsson & Tootsi, shetland sheepdog, Sverige

Individuellt: Medium

1. Johan Renders & Flurk, tysk jaktterrier, Belgien.
2. Sylvain Jacquemin & Mira, berger des pyrénées, Frankrike.
3. Ivo Tielens & Yipke, shetland sheepdog, Belgien

Individuellt: Large

1. Christelle Bouillot & Phidji, border collie, Frankrike.
2. Greg Derrett & GT, border collie, Storbritannien.
3. Ezio Bertuletti & Penelope Cruz, border collie, Italien

Lagresultat Small

1. Ryssland 2. Tjeckien 3. Spanien 8. Sverige

Lagresultat Medium

1. Norge 2. Österrike 3. Storbritannien 21. Sverige

Lagresultat Large

1. Sydafrika 2. Ryssland 3. Italien 6. Sverige

MARI EDMAN

E-POST: edman.mari@mbox300.swipnet.se

